

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Teljesül-e az autonómia megőrzésének követelménye, amelyre a 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdése utal, olyan esetben (mint az alapeljárásbeli is), amikor különféle koncesszióknak az önkormányzat által történő visszavételét követően azokat a munkavállalókat, akik az addigi koncessziós társaságoknál álltak alkalmazásban, gyakorlatilag átvette személyzeti állományába az említett önkormányzati hivatal, azonban e munkavállalók (kivételek nélkül) ugyanazok, mint a korábbiak, ugyanazokat az állásokat töltik be és ugyanazon feladatokat látják el, mint az említett visszavételt megelőzően, ugyanazon munkahelyeken, ugyanazon (hierarchia szerinti) közvetlen feletteseik utasításainak megfelelően, a munkafeltételek alapvető változása nélkül, azzal az egyetlen különbséggel, hogy jelenleg (az ő korábbi feletteseik felett álló) legmagasabb szintű feletteseik az illetékes önkormányzati tiszt-ségeket ellátó személyek (az előadók vagy a polgármester)?

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részesének átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.)

A Verwaltungsgericht Schwerin (Németország) által 2009. május 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — André Grootes kontra Amt für Landwirtschaft Parchim

(C-152/09. sz. ügy)

(2009/C 167/06)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Schwerin

Az alapeljárás felei

Felperes: André Grootes

Alperes: Amt für Landwirtschaft Parchim

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- Elismerhető-e az 1782/2003/EK rendelet⁽¹⁾ 40. cikkének (5) bekezdése szerinti rendkívüli eset a területalapú összeg tekintetében akkor is, ha a 2003. május 15-én érvényben lévő agrár-környezetvédelmi intézkedés csupán egy (állandó) legelőhasználat fenntartását írja elő, ez azonban időben megszakítás nélkül (vagy mindenestre „haladéktalanul”) egy olyan intézkedéshez kapcsolódik, amely alapján a szántóterületet állandó legelővé alakították?
- Amennyiben az első kérdésre igenlő válasz adandó:

Csak akkor ismerhető-e el az 1782/2003/EK rendelet 40. cikkének (5) bekezdése szerinti rendkívüli eset a területalapú összeg tekintetében, ha a terület használatában szántóterületből legelőterületre bekövetkezett változás a hivatkozott

rendelet szerinti agrár-környezetvédelmi intézkedésben való részvétel alapján (éppen emiatt) következett be?

- Az 1782/2003/EK rendelet 40. cikkének (5) bekezdése szerinti rendkívüli eset elismerhetőségének szükséges feltétele-e, hogy a kérelmező mezőgazdasági termelő legyen a használat megváltoztatójával, vagy az agrár-környezetvédelmi intézkedésbe később „belépő” mezőgazdasági termelő is eredményesen hivatkozhat az e rendelkezés szerinti rendkívüli esetre?

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EKG, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EKG és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.)

2009. május 4-én benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-155/09. sz. ügy)

(2009/C 167/07)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: R. Lyal és D. Triantafillu)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság nem teljesítette az EK 18. cikkéből, az EK 39. cikkéből és az EK 43. cikkéből — az EK 12. cikkel összefüggésben is — (valamint az EGT-megállapodás 28., 31. és 4. cikkéből) eredő kötelezettségeit, mivel akadályozza az e rendelkezésekben rögzített alapvető szabadságjogok gyakorlását, tekintve, hogy:
 - kizárólag a Görögországban már állandó lakóhellyel rendelkezők számára engedélyez illetékmentességet az ingatlan-átruházások tekintetében, azon személyek számára pedig nem, akik a jövőben szándékoznak letelepedni ezen országban, és
 - meghatározott feltételek mellett kizárólag a görög állampolgárok számára engedélyez illetékmentességet a görögországi ingatlanok átruházása tekintetében az itt megszerzett első lakóingatlan esetén, kifejezetten hátrányosan megkülönböztetve ily módon a nem görög állampolgár külföldi lakosokat;
 - a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az ingatlan-átruházásokra kivetett illeték alóli mentesség első sorban a görög állampolgároknak kedvez. A Görögországon kívüli lakóhellyel rendelkező közösségi polgárok kizárása a mentességből az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetésnek minősül, amely ily módon megnehezíti és akadályozza az első lakóingatlan más tagállamok állampolgárai részéről történő megszerzését e tagállamban. E hátrányosan megkülönböztető akadályt erősíti, hogy a mentesség kifejezetten a külföldi lakóhellyel rendelkező görögökre korlátozódik.

Az ingatlan használatára vonatkozó kötelezettségek hiányában az intézkedés nem alkalmas arra, hogy az ország lakói számára megkönnyítse, hogy lakóingatlanuk tulajdonosaivá váljanak. Az intézkedés továbbá túlzó is, mivel a tényleges tartózkodás a vásárlóknak a nyilvántartásba vétellel és egyéb ellenőrzéssel kísért nyilatkozatai alapján ellenőrizhető lenne.

Az, hogy a mentesség kifejezetten a külföldi lakóhellyel rendelkező görögökre vonatkozik, nem igazolható az e görögök hazatérésének célkitűzésével, mivel e cél ellentétes a mozgás szabadságának elvével.

A Tribunale di Milano (Olaszország) által 2009. május 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Flos SpA kontra Sameraro Casa e Famiglia SpA

(C-168/09. sz. ügy)

(2009/C 167/08)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Milano

Az alapeljárás felei

Felperes: Flos SpA

Alperes: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 98/71/EK irányelv⁽¹⁾ 17. és 19. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy egy olyan tagállam nemzeti törvényének alkalmazásában, amely — ezen irányelv alapján — jogrendjébe bevezette a formatervezési minták szerzői jogi védelmét, az e tagállamnak biztosított lehetőség, hogy önállóan határozza meg e védelem terjedelmét és feltételeit, magában foglalhatja magának a védelemnek a kizárását az olyan formatervezési minták tekintetében, amelyeket — noha megfelelnek a védelem szerzői jog által meghatározott követelményeinek — úgy kell tekinteni, hogy a formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jogot a belső jogrendbe bevezető törvényi rendelkezések hatályba lépésének napját megelőzően a közkinccs részévé váltak, mivel azokat formatervezési mintaként sohasem lajstromozták, vagy a vonatkozó lajstromozás az említett időpontban már lejárt?

2) Az 1) kérdésre adott nemleges válasz esetén 98/71/EK irányelv 17. és 19. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy egy olyan tagállam nemzeti törvényének alkalmazásában, amely — ezen irányelv alapján — jogrendjébe bevezette a formatervezési minták szerzői jogi védelmét, az e tagállamnak biztosított lehetőség, hogy önállóan határozza meg e védelem terjedelmét és feltételeit, magában foglalhatja magának a védelemnek a kizárását az olyan formatervezési minták tekintetében, amelyeket — noha megfelelnek a védelem szerzői jog által meghatározott követelményeinek — úgy kell tekinteni, hogy a formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jogot a belső jogrendbe bevezető törvényi rendelkezések hatályba lépésének napját megelőzően a közkinccs részévé váltak, és egy — az e formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jog jogosultja által fel nem hatalmazott — harmadik személy az adott államban már gyártott és forgalmazott az e formatervezési mintáknak megfelelően előállított termékeket?

3) Az 1) és 2) kérdésre adott nemleges válasz esetén a 98/71/EK irányelv 17. és 19. cikkét akként kell-e értelmezni, hogy egy olyan tagállam nemzeti törvényének alkalmazásában, amely — ezen irányelv alapján — jogrendjébe bevezette a formatervezési minták szerzői jogi védelmét, az e tagállamnak biztosított lehetőség, hogy önállóan határozza meg e védelem terjedelmét és feltételeit, magában foglalhatja magának a védelemnek a kizárását az olyan formatervezési minták tekintetében, amelyeket — noha megfelelnek a védelem szerzői jog által meghatározott követelményeinek — úgy kell tekinteni, hogy a formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jogot a belső jogrendbe bevezető törvényi rendelkezések hatályba lépésének napját megelőzően a közkinccs részévé váltak, és egy — az e formatervezési mintákhoz fűződő szerzői jog jogosultja által fel nem hatalmazott — harmadik személy az adott államban már gyártott és forgalmazott az e formatervezési mintáknak megfelelően előállított termékeket, feltéve, hogy e kizárás egy jelentős (tíz éves) időszak tekintetében kerül meghatározásra?

⁽¹⁾ HL L 289., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 21. kötet, 120. o.

2009. május 13-án benyújtott kereset — Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Lengyel Köztársaság

(C-172/09. sz. ügy)

(2009/C 167/09)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: P. Dejmek és K. Gawlik meghatalmazottak)

Alperes: Lengyel Köztársaság